

Rectoria Vella

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Rectoria, 6 / Carrer Alacant, 2
Alçada: 399

Coordenades:

Latitud: 41.32916
Longitud: 1.94379
UTM Est (X): 411614
UTM Nord (Y): 4575836

Classificació

Número de fitxa: 08020 - 105
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle: XV
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cadastral: 1660510DF1716S
Fitxes associades:
[Sant Cristòfol de la Rectoria](#)
Autoria de la fitxa: Xavier Esteve
Data de registre de la fitxa: dv., 08/05/2009 - 02:00

Descripció

L'actual casa de la rectoria vella està formada per dues edificacions, una d'adossada darrera de l'absis de Sant Cristòfor de la Rectoria (sense façana a migdia), i l'altra adossada a aquesta pel costat de ponent, amb la façana orientada a migdia, on destaca una gran galeria. Històricament, totes estaven connectades per dins i conjuntament tenen una superfície superior a la de l'església. L'edificació de la galeria té la façana al sud, es compon de planta baixa, pis i golfes. La teulada és a dos vessants asimètrics i amb carener perpendicular a la façana. El coronament de la teulada es fa amb imbricacions de maó que configuren motius geomètrics. A la façana principal, un cos frontal sobresurt de la resta de la casa, ocupant la planta baixa i el pis. En aquest cos s'obren les dues portes principals de l'edificació, que avui dia han quedat dividides, una porta per cada propietat en la que s'ha dividit l'immoble. La divisió s'ha fet amb un muret perpendicular a la casa. La porta de la dreta és una porta cotxera amb finestra ovalada superior i un arc de maó de guarniment a manera de guardapols. La porta de l'esquerra es divideix en dues parts, l'entrada pròpiament es divideix d'una part superior en forma de mitja esfera (decorativa) amb una biga horitzontal. El ferro forjat tanca la part superior de la porta. Al costat d'aquesta porta s'ubica el pou de la casa amb un cos inferior fet d'obra moderna de secció quadrada de 90 cm d'alçada i 1,47 m de costat. La boca té 82 cm de costat, és quadrada i està tancada per una porteta metàl·lica. D'aquest cos surten tres braços de ferro que conflueixen a la part superior on hi ha instal·lada una corriola. Els ferros acaben tornejats en forma d'espíral, una anella circular serveix d'ancoratge als ferros i una bola esfèrica del mateix material guarneix aquesta part metàl·lica que té una alçada màxima de 1,5 metres.

L'element més original d'aquest cos frontal de la façana principal és una galeria formada per set arcs de mig punt disposats en un grup central de tres obertures, i dos grups laterals de dos. Entremig dels grups dues obertures ovalades acaben de provocar un ritme en la composició de la façana. Aquest primer cos edificat es tanca a una teulada simple. Per sobre, s'aprecia visualment que el cos principal de la casa sobresurt respecte al cos de ponent, per tant, l'edifici queda articulat amb tres cossos diferents. Dues finestres de les mateixes mides col·locades simètricament acaben de definir la façana de migdia. La façana de ponent consta de tres finestres a la planta baixa, la del mig emmarcada en pedra i amb el perfil superior ondulat, totes tancades per ferro forjat, al primer pis destaca un balcó amb barana de ferro forjat amb la seva porta corresponent i una finestra simple quasi a la cantonada. A nivell de les golfes hi ha dues finestres quadrades als balcons de mida petita. A la façana de darrera destaca una entrada d'accés amb escales, un balcó igual al descrit i diferents finestres menors.

Pel que fa a l'edificació de darrera de l'absis de l'església, cal dir que una paret mitgera totalment cega subdivideix aquesta edificació en dues naus paral·leles, una al nord amb façana obaga i l'altra al sud, entre aquella i l'església vella. Ambdues tenen façana a llevant, però no a ponent ja que hi ha adossada l'altre edificació.

Història

Notícies històriques: 1264.- Tot i que les referències a l'església de Sant Cristòfor de Begues són del s. X, el primer esment a l'existència d'una parròquia amb notaria rural, i per tant d'una probable rectoria no apareix fins el s. XIII.

1279.- Referència al rector de Sant Cristòfor de Begues.

1413.- A la visita es reclama la reparació de la casa rectoral. És el primer esment explícit de la rectoria. 1511.- A la visita pastoral es reclama una nova reparació de la rectoria, i es torna a insistir en el mateix a la visita de l'any 1555, ordenant que es repari la fàbrica de la casa al cap de 3 mesos, sota pena de 20 sous. L'any 1562, es fa una nova ordre de reparació amb un nou termini de 6 mesos, i ordena segrestar els fruits i rendes dels emfiteutes de l'església per pagar les obres. S'entén que les obres eren importants i molt urgents, ja que sembla que portaven un retard de 50 anys. Posteriorment ja no es torna a parlar de la rectoria, però sí de la necessitat de construir la nova església. Fins als anys 20-30 del segle XX la rectoria vella encara era la casa del rector, i en ella (probablement només als baixos) s'hi feia vida de pagès. Va

deixar de ser utilitzada com a tal en construir-se l'any 31 la nova església i rectoria en el centre del poble, venent-se posteriorment la vella al Sr. Queralt, personatge que va participar de forma important en l'arranjament de la carretera de Gavà a Begues als anys 40. Els Queralt es van establir al pis mentre construïen una casa nova al costat de llevant de l'església, a sobre de l'antic cementiri que aquesta tenia adossat a l'exterior i que havia deixat de ser funcional quan al segle XVII es va construir el de la Collada. Un cop establerts (com estiuejants) a la casa nova, van començar a reformar la rectoria vella per dividir-la en 3 cases independents, les quals després van llogar a estiuejants. Emigrats als Estats Units d'Amèrica, finalment van vendre totes les cases, l'hort i els camps de conreus associats als anys 80. Actualment la rectoria és la residència permanent de tres famílies, la propietària (Pugès) i dues llogades. La casa nova dels Queralt va ser venuda a part al fill d'uns vells estiuejants de la Collada.

Bibliografia

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit

